

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/7/2021
Identifikačné číslo spisu: 2515010131
Dátum vydania rozhodnutia: 04.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2515010131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a členov senátu JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného C. I. pre prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 301 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2015, o dovolaní obvineného C. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/30/2020 zo 7. júla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. I. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/31/2015 zo 4. decembra 2019, bol obvinený C. I. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 301 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2015 na tom skutkovom základe, že

- v období od 20.8.2010 až do 29.9.2012 v obci C., na parcele č. XXXXX/X, vedenej na LV č. XXXX v k.ú. obce C., evidovanej ako ostatné plochy o výmere 16.548 m², ktorej vlastníkom je obec C., vystupujúci ako živnostník s menom C. I. - F. C., IČO: XX XXX XXX, po tom, čo v auguste 2010 požiadal Obvodný úrad životného prostredia Piešťany o doplnenie zoznamu odpadov pri likvidácii lomu o popolček z uhlia a tuhé reakčné splodiny z odsírovania dymových plynov na báze vápnika s tým, že ide o inertný odpad, prostredníctvom spoločnosti J., s.r.o., H. a so spol. B., s.r.o., Y, ako aj prepravcu H.Y. - Z. C. XXX, umožnil postupne na túto parcelu naviesť odpad - tuhé reakčné splodiny z odsírovania dymových plynov na báze vápnika zo spoločnosti F. U., a.s., F. o celkovom množstve najmenej 6982,19 tony, hoci nešlo o inertný odpad, čím boli prekročené limitné hodnoty pre inertný odpad pri pH: 12,2 (limitná hodnota 6-12), pri fluoridoch: 1,9 mg.l-1 (limitná hodnota 1 mg.l-1), pri síranoch 1377 mg.l-1 (limitná hodnota 100 mg.l-1) a pri CRL - celkové rozpustné látky: 4200 mg.l-1 (limitná hodnota 400 mg.l-1) a týmto konaním postupoval v rozpore s ustanoveniami § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení účinnom do 30.9.2007 s poukazom na § 8 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení účinnom do 30.9.2007, a ustanoveniami § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. f) a § 19 ods. 1 písm. e) zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch v znení účinnom do

31.12.2012 a spôsobil štátu v zastúpení Okresným úradom v Piešťanoch, Krajinská cesta 13, Piešťany ujmu na životnom prostredí a majetkovú škodu v celkovej výške XXX.XXX,XX,-€.

Za to súd I. stupňa obvinenému uložil podľa § 301 ods. 4 Trestného zákona (účinného do 31. augusta 2015), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu 1 rok.

V adhéznom výroku podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného - Bratislavskú vodárenskú spoločnosť, a.s. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3To/30/2020 zo 7. júla 2020, podľa § 319 Trestného poriadku (t. j. ako nedôvodné) zamietol.

+ + +

V tejto trestnej veci podal obvinený dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) a § 374 ods. 3 Trestného poriadku. Vychádzajúc z obsahu dovolania, z tohto vyplýva, že smeruje proti rozsudku súdu I. stupňa, ako aj proti vyššie označenému uzneseniu odvolacieho súdu.

V písomnom odôvodnení dovolania dovolateľ uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa je založený na nesprávnom právnom posúdení skutku, ku ktorému súd dospel nečakanou zmenou právnej kvalifikácie na poslednom hlavnom pojednávaní 4. decembra 2019, spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení skutku uvedeného v obžalobe, ktorý podľa jeho názoru nie je trestným činom, pretože nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu vo forme nevedomej nedbanlivosti. Prirodzeným dôsledkom zásady individualizácie trestnej zodpovednosti je v oblasti nevedomej nedbanlivosti zásada, že sa tu zavinenie páchatel'a má posudzovať individuálne podľa osobných pomerov konkrétneho páchatel'a a okolností prípadu. Obidve tieto kritériá, objektívne i subjektívne, treba brať pri úvahe povinnosti predvídania a možnosti predvídania u individuálneho subjektu spoločne a neskúmať ich izolovane.

Súd I. stupňa ani odvolací súd neskúmali okolnosti prípadu ako objektívne kritériá a jeho osobné pomery ako subjektívne kritériá vo vzťahu k jeho povinnosti predvídať (vedieť mal) a možnosti predvídať (vedieť mohol). Súd I. stupňa sa pri právnom posúdení zamerail iba na jeho osobné pomery a odvolací súd sa pri právnom posúdení nevedomej nedbanlivosti zamerail na jeho povinnosť predvídať. Okolnosťami prípadu treba rozumieť objektívne pomery a podmienky, za ktorých sa trestný čin uskutočnil. Ide tu o skutočnosti charakterizujúce miesto, čas a prostredie spáchaného trestného činu. Všetky tieto okolnosti majú význam potiaľ, pokiaľ mohli mať vplyv na možnosť predvídania určitého dejového vývinu rozhodujúceho z hľadiska trestného práva. Ak tieto okolnosti mali taký ráz, že umožňovali predvídať budúci priebeh udalostí, objektívna podmienka nevedomej nedbanlivosti je splnená. Ak však mali taký ráz, že konkrétnemu subjektu vylučovali budúci priebeh predvídať, je vylúčená i zodpovednosť za nevedomú nedbanlivosť, a tým aj za trestnoprávne zavinenie vôbec.

O vylúčení možnosti predvídať budúci priebeh udalostí pôjde najmä vtedy, ak sa výnimočným a celkom nepravidelným spôsobom rozvinula príčinná súvislosť, ako aj rozmanité okolnosti, napr. správanie sa iných osôb rôznym spôsobom zúčastnených na čine. Skutočnosť, že absentuje forma zavinenia z nevedomej nedbanlivosti preukazujú okolnosti prípadu vyplývajúce z listinných dôkazov tvoriacich skutkový stav veci zistený súdom I. stupňa a to :

1. vyjadrenie Obvodného úradu životného prostredia v Piešťanoch, č. B. z 20.8.2010, podľa ktorého sa povoľujú pri likvidácii lomu odpady kat. č. XX XX XX O - popolček z uhlia a kat. č. XX XX XX O - tuhé reakčné splodiny z odsírovania dymových plynov na báze vápnika;
2. dočasné opatrenie č. B. z 13.1.2011, z ktorého vyplýva dočasné pozastavenie zavázania lomu v dobývacom priestore C. odpadmi kat. č. XX XX XX a XX XX XX do ukončenia laboratórnych rozborov a možného posúdenia vplyvu na vodárenské zdroje situované pod lomom;

3. zrušenie dočasného opatrenia č. B. z 19.4.2011 Okresného úradu Piešťany, na základe laboratórnych rozborov s negatívnymi výsledkami a nebol zistený žiadny možný vplyv na vodárenské zdroje situované pod lomom;

4. správa Slovenskej inšpekcie životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, stále pracovisko Nitra, odbor inšpekcie odpadového hospodárstva č. XXXX-XXXXX/XXX/XXXX/R., z 26.6.2012, záznam č. XX, z ktorého vyplýva, že nebolo zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o nakladaní s odpadmi.

Tieto objektívne okolnosti spočívajúce v správaní sa štátnych orgánov mali taký ráz, že mu vylučovali budúci priebeh predvídať, vylučovali možnosť predvídania, že môže spôsobiť následok uvedený v trestnom zákone, čím je vylúčená trestnoprávna zodpovednosť čo i len z nedbanlivosti.

Pod osobnými pomermi treba rozumieť stav subjektívnej spôsobilosti či nespôsobilosti predvídať nastúpenie výsledku a možnosť nastúpenia výsledku uvedeného v zákone v čase, keď jeho nastúpenie hrozilo. Hranice spôsobilosti predvídať možnosť výsledku uvedeného v zákone sú určené rozmanitými faktormi, najmä vzdelanie a výchova konkrétneho subjektu, jeho kvalifikácia, spôsob zamestnania a postavenie v ňom, jeho odborná príprava a skúsenosť a v neposlednom rade informovanosť subjektu o určitých konkrétnych okolnostiach. Tiež je potrebné zistenie skutočnosti, či subjekt nemohol predvídať nastúpenie výsledku uvedeného v zákone a či táto skutočnosť nie je zavinená ním samým. Z vyššie uvedených skutočností uvedených pod bodmi 1-4 vyplýva, že nezavinil sám skutočnosť, že nemohol predvídať nastúpenie výsledku uvedeného v zákone.

Odvolací súd a súd I. stupňa nesprávne právne posúdili skutok uvedený v obžalobe, pretože neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia, pretože nebola naplnená subjektívna stránka prečinu. Nemohol predvídať, že môže spôsobiť následok uvedený v Trestnom zákone, vzhľadom na správanie Obvodného úradu životného prostredia Piešťany, ktorý povolil zaváženie lomu v dobývacom území C. I. odpadmi kat. č. XX XX XX a XX XX XX, následným dočasným pozastavením zavážania lomu do ukončenia laboratórnych rozborov a posúdenia možného vplyvu na vodárenské zdroje situované pod lomom. Po vykonaní rozboru bolo opätovne povolené zavážanie lomu, pretože nebolo zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o nakladaní s odpadmi. Tieto skutočnosti a rozhodnutia príslušných úradov vylučujú naplnenie subjektívnej stránky prečinu.

Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri nevedomej nedbanlivosti je zodpovednosť páchatel'a založená na povinnosti predvídať určité skutočnosti, a práve preto sa od neho vyžaduje určitá miera opatrnosti. V tomto prípade bola potreba dodržať mieru určitej opatrnosti umocnená tým, že obvinený vedel, že lom C., kde vykonával likvidáciu odpadu, sa nachádza v chránenej krajinskej oblasti so stupňom ochrany 2. a zároveň v II. stupni ochranného pásma vodárenských zdrojov. Keďže rozhodnutia štátnych orgánov aj po vykonaní príslušných testov povolili navážať odpad do lomu, asi tieto testy dopadli s negatívnym výsledkom na dopad na životné prostredie. Všetky tieto okolnosti vylučujú u neho možnosť predvídať, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť.

Taktiež nebola ani v odvolacom konaní napravená jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu, keďže žiadna nevznikla. Z trestnoprávneho hľadiska nemožno hovoriť o škode, ktorá môže vzniknúť v budúcnosti ako náklady na odvoz odpadu podľa § 124 ods. 3 Trestného zákona okrem iného aj preto, že odpad môže byť zhodnotený v priemyselnej výrobe.

Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i), § 374 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/30/2020 zo 7. júla 2020, ako aj rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/31/2015 zo 4. decembra 2019, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce a prikázal Okresnému súdu Piešťany, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie čl. 46 ods. 1,

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

K tomuto dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Piešťanoch, uvádzajúc, že sa nestotožňuje s dôvodmi uvedenými v dovolaní. Zdôraznil, že dovolací súd je pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Poukázal pritom na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu a jeho judikatúru, konkrétne rozhodnutia uvedené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. 57/2007 a č. 47/2014. Poukázal na skutočnosť, že súd môže skutok uvedený v obžalobe posúdiť ako iný trestný čin alebo použiť inú trestnú sadzbu.

Okolnosti uvádzané v dovolaní sú v podstate totožné s odvolaním, preto ich považuje za irelevantné. Dôvody, ktoré boli podkladom odsudzujúceho rozhodnutia súdov, považuje za dostatočné a zrozumiteľne formulované. V podrobnostiach sa stotožnil a poukázal na skutkové zistenia súdov oboch stupňov. Navrhol preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril aj poškodený - Bratislavská vodárenská spoločnosť, a. s., ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že nesúhlasí s dovolaním obvineného, pretože oba vo veci konajúce sudy vyhodnotili skutkový stav správne a teda nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Bolo preukázané, že obvinený z nevedomej nedbanlivosti porušil všeobecne záväzné právne predpisy o ochrane životného prostredia a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu. Zložka vedomostná je vyjadrená len ako povinnosť a možnosť vedieť, nie ako skutočná vedomosť o rozhodujúcich skutočnostiach. Obvinený, hoci nevedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, mal a mohol to vedieť, keďže v oblasti nakladania s odpadmi podnikal od roku 1999 a mal predchádzajúce skúsenosti s likvidáciou lomu v inom prípade, teda v danej oblasti pôsobil už viac ako 10 rokov pred spáchaním skutku a mal a mohol vedieť rozdiel medzi inertným a nie nebezpečným odpadom a možnostiach jeho skládkovania.

Nevidí ani naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku a nie je mu ani zrejmé aká procesná vada by mala zakladať vyslovenie porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie v celom rozsahu zamietol a priznal poškodenému náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ dovolateľ formuloval dovolanie tým spôsobom, že ním napáda aj prvostupňový rozsudok aj uznesenie odvolacieho súdu, dovolací súd zdôrazňuje, že hoci uvedené rozhodnutia (ako na seba nadväzujúce) tvoria jednotu, obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti právoplatnému druhostupňovému rozhodnutiu, čo vyplýva z § 369 ods. 2 Trestného poriadku.

Dovolanie obvineného preto dovolací hodnotil ako podané proti uzneseniu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Trnave), bez ohľadu na to, že dovolateľ de facto konaniu v pôvodnom konaní vytýkal primárne už nesprávnosť prvostupňového rozsudku v právnej kvalifikácii skutku ako prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 301 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2015.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že podané dovolanie je v podstate obsahom totožné s odvolaním uplatnením obvineným pred odvolacím súdom. Uplatnil v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i) a § 374 ods. 3 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd zdôrazňuje, že je viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ku ktorým dospeli súdy v pôvodnom konaní, pretože dovolací súd správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže skúmať a meniť. Tieto skutkové zistenia sú obsiahnuté v rozsudku súdu I. stupňa (vo výrokovej časti v tzv. skutkovej vete výroku o vine), s ktorými sa ako so správnymi stotožnil aj odvolací súd zamietajúc odvolanie obvineného ako nedôvodné.

Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové.

Dovolateľ v posudzovanom prípade v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a taktiež konanie na súde I. stupňa, pretože vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (§ 374 ods. 3 Trestného poriadku). Z obsahu dovolania obvineného je zrejmé, z pohľadu chýb vytýkaných výroku o vine prvostupňového rozsudku (ktorý v tomto smere nebol napravený z podnetu odvolania obvineného ani v odvolacom konaní), že skutok jeho výrokovej časti svojím popisom nezodpovedá, resp. nevyjadruje všetky znaky trestného činu v zmysle na jeho podklade použitej (aplikovanej) právnej kvalifikácie (právneho posúdenia).

Zo znakov trestného činu, ktorými sú všeobecne objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka, podľa dovolacích námietok obvineného dôkazmi vo veci vykonanými v pôvodnom konaní nebola preukázaná tzv. subjektívna stránka trestného činu súdmi posúdenému ako prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 301 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona (v znení účinnom do 31. augusta 2015).

Vo svojich úvahách a ďalej uvedených záveroch dovolací súd vychádzal z judikatúry a jeho rozhodovacej praxe pri posudzovaní dovolacieho dôvodu upraveného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v zmysle ktorej :

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné

skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (judikát uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2011).

Vychádzajúc z uvedených právnych záverov, aplikujúc ich na posudzovaný prípad, dovolací súd konštatuje, že dovolateľ (obvinený) namieta výlučne spôsob hodnotenia dôkazov súdmi v pôvodnom konaní k otázke existencie, resp. neexistencie subjektívnej stránky trestného činu, pre ktorý bol odsúdený, keď svoje úvahy a závery opiera aj o konkrétne v dovolaní označené dôkazy.

Hodnotenie dôkazov však dovolaciemu súdu pri posudzovaní dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (ako aj z judikatúry vyplýva) neprináleží.

Posudzujúc tak dovolacie námietky obvineného v konfrontácii so skutkom ustáleným súdmi v pôvodnom konaní (skutok rozsudku súdu I. stupňa) aj s poukazom na už vyššie citovanú judikatúru, dovolací súd dospel k záveru, že nedbanlivostné zavinenie obvineného vyplýva z okolností skutkovo ustálených v tzv. skutkovej vete výroku o vine odsudzujúceho rozsudku minimálne vo forme nevedomej nedbanlivosti [§ 16 písm. b) Trestného zákona - trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti ak páchatel nevedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie (vo vzťahu k záujmu chránenému týmto zákonom) spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol].

Z osobných pomerov obvineného je namieste zdôrazniť skutkovo ustálenú skutočnosť, že obvinený konal inkriminovaným spôsobom ako podnikateľ - živnostník. Ako podnikateľ v rámci vlastnej podnikateľskej činnosti nakladal s odpadmi, nakladanie s ktorými je právom - aj konkrétnymi skutkovo ustálenými zákonnými ustanoveniami - regulované. Práve s ohľadom na toto jeho postavenie a fakt právnej regulácie jeho podnikateľskej činnosti je nespochybniteľná jeho povinnosť, zvlášť ako podnikateľa, pri nakladaní s odpadmi konať v súlade so zákonom o životnom prostredí a zákonom o odpadoch a pokiaľ tak nekonal, porušil záujem (chránený Trestným zákonom) na ochrane životného prostredia, a o tejto možnosti (t. j. o možnosti protizákonného následku) vedieť mal aj mohol.

V skutkovej vete boli skutkovo ustálené aj konkrétne zákonné ustanovenia, v ktorých súdy v pôvodnom konaní zistili porušenie zákona (resp. dvoch zákonov), a to konkrétnym skutkovo ustáleným konaním, ktorým obvinený umožnil na konkrétnu parcelu naviesť odpad, v príčinnej súvislosti s ktorým (tzv. kauzálny nexus) boli prekročené limitné hodnoty pre tzv. inertný odpad, v dôsledku čoho obvinený konal v rozpore s ustanoveniami § 17 ods. 1, § 8 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí (v znení účinnom v rozhodnom čase) a ustanoveniami § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. f), § 19 ods. 1 písm. e) zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch.

Z pohľadu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je tak podstatné, že skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku (tzv. skutkovej vete) rozsudku súdu I. stupňa poskytujú spoľahlivý podklad pre záver o naplnení všetkých zákonných znakov prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 301 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2015, pre ktorý bol obvinený v pôvodnom konaní právoplatne odsúdený. Dovolateľom uplatnený, vyššie označený dovolací dôvod, tak naplnený nebol.

Pokiaľ dovolateľ namieta aj konanie na súde I. stupňa v zmysle § 374 ods. 3 Trestného poriadku, namieste je zdôrazniť, že podľa tohto zákonného ustanovenia v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Dovolací súd k tomu konštatuje, že dovolateľ v námietkach nebrojil proti akémukoľvek procesnému postupu súdu I. stupňa (spôsob hodnotenia dôkazov nie je procesný postup), preto poukaz na citované

ustanovenie nemá podklad v jeho dovolacej argumentácii.

Z uvedených dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného, pretože zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.